

Bauxite Việt Nam^{12/02/2011}

Ghonim: Tôi sẵn sàng hy sinh cho Tổ quốc!

Wael Ghonim, một thanh niên Ai Cập 30 tuổi, đã được giới trẻ Ai Cập tôn vinh là anh hùng trong các cuộc xuống đường ở Ai Cập. Dưới đây là trả lời phỏng vấn của Wael Ghonim với phóng viên Ivan Watson, đài CNN hôm 9 tháng 2, sau khi anh được cảnh sát Ai Cập thả ra hai ngày.

Wael Ghonim (Photo courtesy CBS News)

Watson: Anh đã lên kế hoạch cho một cuộc cách mạng?

Ghonim: Vâng, chúng tôi đã lên kế hoạch.

Watson: Kế hoạch đó là gì?

Ghonim: Đó là làm sao cho tất cả mọi người cùng xuống đường. Trước nhất là chúng tôi chuẩn bị khởi đầu ở các khu vực nghèo nàn. Đòi hỏi của chúng tôi là tất cả những gì liên quan đến đời sống hàng ngày của người dân.

Watson: Có rất nhiều lời đồn đoán về người nhóm Huynh đệ Hồi giáo liên quan đến cuộc nổi dậy này. Làm sao anh tự xưng chính anh và bạn bè của anh là những người giúp huy động các cuộc biểu tình đầu tiên vào ngày 25 tháng 1?

Ghonim: Nhóm Huynh đệ Hồi giáo không hề tham gia trong việc tổ chức này. Huynh đệ Hồi giáo đã tuyên bố rằng họ sẽ không chính thức tham gia và họ nói rằng, nếu những thanh niên của họ muốn tham gia, thì họ sẽ không nói không với những người này. Nếu các ông muốn có một xã hội tự do, chỉ cần cho họ truy cập internet. Bởi vì mọi người, các thanh niên trẻ, tất cả sẽ đi ra [thế giới] bên ngoài và nhìn thấy các phương tiện truyền thông thiên vị, nhìn thấy sự thật về các nước khác và [nhìn thấy] đất nước của chính mình và họ sẽ đóng góp và cộng tác với nhau.

Watson: Đây có phải là một cuộc cách mạng internet?

Ghonim: Chắc chắn đây là một cuộc cách mạng internet. Tôi gọi nó là cuộc cách mạng 2.0.

Watson: Chính phủ Ai Cập hiện đang nói về sự thay đổi, họ đang nói về các ủy ban, cải cách hiến pháp trong các cuộc bầu cử quốc hội vừa qua, tôn trọng các đòi hỏi của giới trẻ, ngưng các cuộc bắt giữ, giải phóng các phương tiện truyền thông. Ông nghĩ gì về những thông điệp này?

Ghonim: Tiếc rằng chúng tôi không còn thời gian để đàm phán. Chúng tôi đã xuống đường vào ngày 25 và chúng tôi muốn đàm phán. Chúng tôi muốn nói chuyện với chính phủ của mình, chúng tôi đã gõ cửa. Nhưng họ đã quyết định thương lượng với chúng tôi vào ban đêm, bằng những viên đạn cao su, bằng dùi cui, bằng vòi nước, bằng hơi cay và bằng việc bắt giữ khoảng 500 người của chúng tôi. Cảm ơn, chúng tôi đã nhận được thông điệp. Bây giờ, khi bắt đầu leo thang như thế này và các cuộc biểu tình đã thực sự lớn, thì họ đã nhận được thông điệp.

Watson: Việc anh bị bắt giữ, anh có nghĩ đó chỉ là một sự trùng hợp ngẫu nhiên, họ dọn dẹp đường phố hay anh là mục tiêu mà họ nhắm tới?

Ghonim: Dĩ nhiên tôi là mục tiêu mà họ nhắm tới. Họ muốn bắt tôi.

Watson: Cái gì chạy qua trong đầu anh vào thời điểm đó?

Ghonim: Tôi sợ vô cùng

Watson: Anh đã bị bịt mắt?

Ghonim: Vâng, tôi đã bị bịt mắt.

Watson: Trong suốt thời gian, anh đã bị bịt mắt?

Ghonim: Vâng, bị bịt mắt, dĩ nhiên.

Watson: Suốt thời gian?

Ghonim: Vâng, dĩ nhiên. Hôm nay, tôi đã ủy quyền toàn bộ mọi thứ tài sản mà tôi sở hữu cho vợ tôi, các tài khoản nhà bank của tôi, tất cả mọi thứ, bởi vì tôi sẵn sàng chết và có hàng ngàn người dân ở ngoài đó sẵn sàng chết...

Watson: Anh đã ủy quyền cho vợ của anh, bởi vì anh nghĩ rằng anh có thể chết?

Ghonim: Vâng, dĩ nhiên. Họ đã hứa hẹn với chúng tôi rất nhiều, ông biết đấy, về thái độ từ từ thay đổi, nhưng nhìn lại cuộc phỏng vấn ông Omar Suleiman vài ngày trước đây, **ông ta cho rằng, hiện người Ai Cập chưa sẵn sàng cho dân chủ.**

Watson: *Anh nghĩ gì về điều đó?*

Ghonim: Vì vậy, tôi nghĩ rằng, chế độ này thực sự có vấn đề rồi, chỉ sự việc là các ông có vài người để quyết định rằng các ông là tốt hơn, các ông ở vị trí tốt hơn để quyết định cho một quốc gia và sau đó sử dụng phương tiện truyền thông để tẩy não người dân. Sử dụng cây gậy bóng chày để đánh vào những người dân, những người quyết định rằng, họ muốn nói KHÔNG!

Watson: *Anh có cảm thấy anh phải chịu trách nhiệm với những người đã chết?*

Ghonim: Không. Ông biết đấy, tôi lấy làm tiếc, nhưng tôi không... Tôi lấy làm tiếc vì sự ra đi của họ (bật khóc). Ông biết đấy, tôi không thể quên những người này (nghe không rõ) [vì sự hy sinh của họ?] Biết đâu có thể là tôi hoặc anh em của tôi. Và họ đã bị giết hại, họ đã bị giết hại, như thể họ, ông biết rồi đấy...

Nếu những người này đã chết trong một cuộc chiến, thì công bằng và sòng phẳng. Khi ông cầm vũ khí trong tay, và ông biết người nào đó đang bắn và ông chết. Nhưng không! Những người đó không được chết như vậy. Những người đã bị giết không giống như họ đang chuẩn bị tấn công ai đó. Cảnh sát bắn họ, bắn họ rất nhiều lần, ông biết đấy, những người cảnh sát đứng trên cầu và bắn vào những người dân. Đây là tội phạm. Tổng thống này cần phải ra đi vì đây là một tội phạm.

Và tôi, tôi nói cho ông biết rằng tôi sẵn sàng chết. Tôi có rất nhiều thứ trong đời để mất. Tôi đang đi làm, ông biết tôi đang xin nghỉ làm, tôi làm việc cho một công ty tốt nhất trên thế giới. Tôi có một người vợ hoàn hảo, và tôi có mọi thứ tốt nhất, tôi yêu thương con cái tôi, nhưng tôi sẵn sàng đánh đổi tất cả mọi thứ đó để giấc mơ của tôi trở thành hiện thực, và không ai có thể đi ngược lại ước muốn của chúng tôi. Không một ai có thể!

Và tôi đang nói điều này cho ông Omar Suleiman. Ông ta sẽ xem buổi phỏng vấn này. Ông sẽ không thể ngăn được chúng tôi. Bắt cóc tôi? Bắt cóc tất cả các đồng sự của chúng tôi? Đưa chúng tôi vào tù? Giết chúng tôi? Hãy làm bất cứ điều gì mà các ông muốn làm. Chúng tôi đang xây dựng lại đất nước của chúng tôi. Các ông đã hủy hoại đất nước này trong 30 năm qua. Đủ rồi! Đủ rồi! Đủ rồi!

Ngọc Thu dịch từ <http://www.youtube.com/watch?v=vL8Vi6CaCCM>